

TRASA DLA ZIMOLUBNYCH

CZAS ZWIEDZANIA:
2 GODZ.

POCZĄTEK TRASY:
**BRAMA
GŁÓWNA**

PANTERA MGLISTA

Niewielki drapieżnik o niezwykłym uzębieniu. Choć jest 10 razy mniejsza od tygrysa, posiada kły o tej samej długości (aż 5 cm) i potrafi otwierać szczęki szerzej niż jakikolwiek inny kot. Swoją nazwę zawdzięcza wyjątkowemu rysunkowi na sierści - duże, nieregularne plamy przypominają obłoki.

PANTERA ŚNIEŻNA

Nazywana "Duchem Gór" ze względu na niezwykłą zdolność kamuflażu wśród skał i śniegu Himalajów. Jest perfekcyjnie przystosowana do ekstremalnego zimna: posiada gęste futro oraz wyjątkowo długi, puszysty ogon, którym owija się jak szalikiem, chroniąc nos podczas snu. Jej szerokie łapy działają niczym naturalne rakiety śnieżne, zapobiegając zapadaniu się w zaspach.

FOKA POŚPOLITA

Cechuje się brakiem zewnętrznych małżowin usznych oraz budową tylnych płetw, które są trwale skierowane do tyłu. Z tego powodu na lądzie foka nie potrafi chodzić (jak uchatki), lecz przemieszcza się, czołgając na brzuchu. Gatunek ten rozpoznaje się po nozdrzach ułożonych w kształt litery V.

NIEDŹWIEDŹ HIMALAJSKI

Nazywany „niedźwiedziem księżycowym” ze względu na jasną kryzę na piersi. Choć je głównie rośliny, ma potężne pazury. To gatunek tragicznie wykorzystywany na farmach żółci w medycynie azjatyckiej.

TYGRYSY SUMATRZAŃSKIE

Najmniejszy ze wszystkich żyjących podgatunków tygrysa. Wyróżnia się gęstszym rozmieszczeniem pasów oraz ich grubością - są węższe i częstsze niż u innych tygrysów. Charakterystyczne dla samców są wydatne bokobrody.

KAZUAR HELMIASTY

Potężny, nielotny ptak o archaicznym wyglądzie i jaskrawej skórze na szyi, z rogową naroślą na czaszce. Mimo braku zdolności lotu jest niebezpieczny: ma silne nogi, a wewnętrzny palec każdej z nich zakończony jest pazurem do ok. 12 cm, którym potrafi zadać głębokie rany.

SOWY ŚNIEŻNE

W naturze ich śnieżnobiałe upierzenie zapewnia doskonały kamuflaż na tle arktycznego krajobrazu. Co ciekawe, w przeciwieństwie do wielu innych sów, te często polują również w dzień, co jest przystosowaniem do krótkich nocy polarnych latem.

DZIOBOROŻEC KAFRYJSKI

Największy dzioborożcowy Afryki, przystosowany do życia na sawannie. Żyje na ziemi i poluje w grupach na drobne kręgowce. Ma długie „rzęsy” - zmodyfikowane pióra chroniące oczy - oraz czerwony worek gardłowy wzmacniający niskie, dalekosiężne odgłosy.

FLAMINGI

Jego masywny, zagięty dziób wyposażony jest w rzędy blaszek rogowych, które działają jak precyzyjne sito. Podczas żerowania ptak trzyma głowę żuchwą do góry, a jego mięsisty język działa jak tłok, pompując wodę i odcedzając z niej drobne bezkręgowce oraz glony. Charakterystyczne różowe ubarwienie piór nie jest cechą stałą, lecz efektem akumulacji dostarczanych z pokarmem barwników.

JEŻOZWIERZ

Jeden z największych przedstawicieli rzędu gryzoni. Jego grzbiet pokrywają kolce o różnej długości, będące ewolucyjnie przekształconymi włosami zbudowanymi z keratyny. Wbrew popularnym mitom, zwierzę nie potrafi nimi „strzelać”. Strategia obronna polega na nastroszeniu szaty (co optycznie powiększa sylwetkę).

PTASZARNIA

TAKIŃ ŻŁOTY

Zamieszkuje wysokogórskie rejony Himalajów. Mimo masywnej sylwetki przypominającej bydło, genetycznie jest blisko spokrewniony z owcami i wołem piżmowym. Jego krępa budowa i krótkie, silne kończyny stanowią adaptację do poruszania się po stromych, skalistych zboczach. Charakterystyczny, wypukły profil pyska ogrzewa mroźne powietrze przed trafieniem do płuc, a skóra wydziela oleistą substancję, która chroni zwierzę przed wilgocią i zimnem.

MILU CHIŃSKI

Gatunek, który w naturze całkowicie wymarł, a ocalał jedynie dzięki garstce osobników wywiezionych dawniej do europejskich ogrodów. Posiada bardzo szerokie kopyta, umożliwiając mu sprawne poruszanie się po bagnistym terenie. Wyróżnia się też nietypowym porożem, które jest skierowane do tyłu i może odrastać dwa razy w roku.

MANUL

Niewielki drapieżnik zamieszkujący surowe stepy Azji Centralnej. Wrażenie masywnej, ociężałej sylwetki jest mylne i wynika z posiadania najgęstszego futra wśród wszystkich kotowatych, które chroni go przed ekstremalnym mrozem. W przeciwieństwie do większości matczyń kotów, manul posiada okrągłe, a nie pionowe źrenice.

RENIFER

Jedyny przedstawiciel rodziny jeleniowatych, u którego poroże występuje u obu płci, co pozwala ciężarnym samicom skuteczniej konkurować o pokarm w trudnych warunkach zimowych. Jego oczy posiadają rzadką u ssaków zdolność widzenia w paśmie ultrafioletu (co ułatwia dostrzeżenie porostów i drapieżników na śniegu).

WYDRY EUROPEJSKIE

Aby zapewnić sobie codzienne zapotrzebowanie na energię, wydra musi zjeść około 1 kg ryb, co stanowi około 12% masy jej ciała. Gdyby człowiek o masie ciała 70 kg miał podobne zapotrzebowanie pokarmowe, musiałby zjadać 17 obiadów dziennie.

PANDA MAŁA

Jedyny żyjący przedstawiciel rodziny pandowatych, niebędący krewnym pandy wielkiej. Posiada unikalną adaptację w postaci tzw. „fałszywego kciuka” – jest to zmodyfikowana, przerośnięta kość nadgarstka, która działa przeciwstawnie do palców, umożliwiając precyzyjne chwytanie łodyg bambusa. Mimo przynależności do rzędu drapieżnych, jest wyspecjalizowanym roślinożercą, jednak jej prosty układ trawienny jest mało wydajny, co zmusza zwierzę do ciągłego oszczędzania energii (śpi do 17 godzin na dobę).

GWANAKO

Charakterystycznym zachowaniem behawioralnym, stosowanym w hierarchii stada oraz wobec drapieżników, jest gwałtowne wyrzucanie treści żołądkowej wymieszanej ze śliną na znaczną odległość.

PINGWIN PRZYLĄDKOWY

To jedyny gatunek pingwina, który naturalnie zamieszkuje gorące plaże Afryki, a nie lodową Antarktydę. Co ciekawe, układ czarnych kropek na brzuchu każdego osobnika jest niepowtarzalny i służy do identyfikacji tak samo, jak linie papilarne u ludzi.

ŻUBR

Cały gatunek został odtworzony zaledwie z 12 zwierząt, które przetrwały w ogrodach zoologicznych, gdy na wolności nie było już ani jednego. Mimo że wygląda na powolnego olbrzyma i waży prawie tonę, jest zaskakująco sprawny – potrafi przeskoczyć płot o wysokości 2 metrów.

WATUSI

Ich rogi mogą osiągać do 2,4 metra rozpiętości i ponad 95 cm w obwodzie, co czyni je proporcjonalnie największymi w świecie bydła. Są one puste w środku i zawierają sieć naczyń krwionośnych, która umożliwia oddawanie ciepła, działając jak naturalny system chłodzenia.

LEW

To jedyny dziki kot, który żyje w grupach rodzinnych (stadach), podczas gdy prawie wszystkie inne kotowate są samotnikami. Jego ryk jest tak potężny, że można go usłyszeć z odległości nawet 8 kilometrów, co pozwala stadu komunikować się na ogromnych obszarach sawanny.

SURYKATKI

Drapieżniki o niezwykłym apetycie, które potrafią zjeść jadowitego skorpiona w całości – razem z kolcem i szczypcami. Oprócz owadów, węży i małych ssaków uwielbiają kraść jaja, a dietę uzupełniają wykopanymi z ziemi soczystymi korzonkami.

KONIEC

Na zakończenie spaceru warto odwiedzić Afrykarium, by się ogrzać i zjeść posiłek w restauracji „Laguna”. Alternatywnie można pominąć ten punkt i skierować się bezpośrednio do wyjścia przez Bramę Główną.

